

Kella raksuttaa mennyttä aikaa...

Vuosikymmenet ja pitkät matkat ovat jättäneet laivaan jälkensä – kuten meihin evakoihinkin. Laivasta on muun muassa masto katkennut ja lippu kadonnut, mutta yhä se on minulle sama Venus kuin 1930-luvulla.

Kun katson laivaani, sisäsäni läikähtää lämpimästi: aurinko kimmeltää Laatokan pinnalla ja kesäiset laineet lipplattavat Venuksen kylkiin – oi, onnellisia päiviä lapsuuden.

Siiri Liukkonen
(s. Sarolahti, ent Sikiö)
Espoo

Veikkolaisten perintökellosta on koristeita irronnut evakkomatkojen rasituksissa ja monista muutoista johtuen, mutta vielä se käy melko tarkasti!

Isovanhempani **Matti Armas Kohonen** (s. 1908 Sorolassa) ja **Maria s. Vavuli** (s.1916 Kumolassa) saivat Beckerin seinäkellon häälahjaksi vuonna 1935 Matin äidin isältä **Matti Antinpoika Weikkolaiselta**. Kello on Beckerin kellomallista 1870-luvulta, tarkkaa tietoa ei ole milloin Matti Weikkolainen on hankkinut kellon. Mutta on täysin mahdollista, että se on ollut hänellä 1800-luvun lopulta lähtien.

Kahaset tulivat Otsoisista

Isoisäni äidin isä Matti Weikkolainen (s. 1851 Kurenranassa) oli tilallinen Kurenranan kylässä (talo N:o 7) puolisonsa **Anna Simontytär Paganus**. Heidän tyttärensä oli **Maria Skolastika Weikkolainen** (s. 1875), jonka puoliso, rautatieläinen **Pekka Samuelinpoika Kohonen** (s. 1870) muutti vuonna 1899 Sortavalan puolelta Otsoisista (N:o 8) Jaakkimaan ja avioliittoon. Hänestä tuli ensin Weikkolaiseen kotivävy, mutta perhe muutti ennen Matti Armaan syntymää Uuteenkyliin Sorolan salopalsalle. Matin ja Marian neljästä lapsesta vain isoisäni eli aikuiseksi.

Matin isä kuoli, kun hän oli kolmivuotias ja täysorvoksi hän jäi äidin kuollessa kolme vuotta myöhemmin 1914. Matti Weikkolainen otti tyttärensä huomaansa ja myöskin enonsa **Hugo Weikkolainen** (s. 1896) huolehti isoisästani nuoruusvuosiin. Hän vieraili ja piti yh-

teyttä isovanhempiini koko elämänsä ajan. Hugo-eno oli sukumme herrasmies.

Maria Vavuli (**Lauri Vavulin** ja **Hilda Kaartisen** tytär) avioitui isoisäni Matin kanssa ja muutti asumaan Lahdenpohjan tien lähelle rakentamaansa taloon. Heille syntyi kolme lasta.

Hugolla ja Marialla oli myös veli **Simo Ernst Weikkolainen** (s. 1886). Simo avioitui **Lyydia Lätin** kanssa ja heille syntyi seitsemän lasta. Heidän tyttärentyttärensä kanssa olemme tutkineet vanhoja valokuvia, muun muassa kuvaa, jossa isovanhempani ovat hevoskärryillä Lahdenpohjassa vihkireissullaan vuonna 1935. Emme ole tunnistanee kuvasta kahta henkilöä. Mahdollisesti ystäviä tai sukulaisia?

Muistoksi isovanhemmistani

Sain kellon isältäni muistoksi isovanhemmistani, sillä olinhan kuunnellut kellonlyöntejä lukemattomia kertoja Halikon Hajalan Erkkilän maatilalla, jonne isovanhempani muuttivat lastensa kanssa viimein omaan kotiin (evakkomatkan ja Alavuudella viettämiensä vuosien jälkeen).

Kun mieheni käytti hiljattain kelloa viisi päivää, se jättäi muutaman minuutin per päivää. Kaikki puolittuistekin se soitti.

Kellonpunnit tippuivat vuorotellen, ensin toinen ja parin kuukauden päästä toinen!! Ihmeellistä oli, ettei kello tipunut seinältä. Se tapahtui juuri, kun olin aloitellut suku-

Isoisäni Matti Armas Kohonen (s. 28.6.1908) hevosen vieressä ja isoäitini Maria Kohonen (s. Vavuli s. 26.11.1916) istuu vaunuissa vaalea takki päällä. Heidät on vihitty 19.5.1935. Toista pariskuntaa ei tunnistettu. Taustalla ilmeisesti Ukonvuori ja puuseppä Turusen/myöhemmin Eskelisen talo.

Simo Ernst Weikkolaisen vanhimman pojan Eino Weikkolaisen 50-vuotisjuhlakuva vuonna 1960, isoisäni on istumassa oikealla alhaalla! Tunnistatko kuvan muita henkilöitä?

Matti Antinpoika Weikkolaisen (s.1851) perheen kotitalo Kurenranta N:o 7.

◀ Vasemmalla istuu pallilla Matti Armas Kohonen Paikjärven kiertokoulussa. Seisomassa takana hänen enonsa Hugo Weikkolainen.

Toivoisin tietoja valokuvien henkilöistä ja yhteydenottoja sukuuni kuuluville: koivunen.ritu@gmail.com tai toimituksen kautta puh. 050 440 6109/Tea tai aineisto@jaakkimansanomat.fi

tutkimusta vuonna 2013, niin että pidin sitä selvänä merkkinä esi-isieni äänistä!

Muistelen isovanhempieni ja lapsuuttani lämmöllä. Mummolla oli sydän paikallaan ja syli auki lastenlapsilleen ja heidän lapsilleen... monta tarinaa ja kuvaa kerrottavana. Minun vuoroni on nyt jatkaa muistelua, kerrota ja vaalia karjalaisia juuriani.

Riitta Koivunen
(s. Kohonen)

Evakoesineen tarina

Kokoamme evakoesineitten tarinoita talteen. Toivomme valokuvaa esineestä, siihen liittyvistä henkilöistä, kertomusta esineen matkasta ja sen merkityksestä tämän päivän haltijalleen. Julkaisemme mieluummin tarinoita lehdessä.

Esineen tarinoita kokoavat:

Tea Itkonen/lehden toimitus, aineisto@jaakkimansanomat.fi tai puh. 050 440 6109 ja Matti Tiilikka, Jaakkimalaisten seuran pj. Seinäjoki, matti.tiilikka1@gmail.com tai puh. 045 215 3453

ovirasto_M012

sseilla_Ahokas Tuomo_kuvaaja 1899_ ppalakki paassa seminaarinjohtaja Tauno_M012